

Kinder Torah[®]

T"דב

Parashas Nasso

Know Everything

“Eli, do you want to come out and play?”
“Not right now, Shimi. I’m learning Torah.”
“Wow. You are a serious student. It’s seven o’clock in the evening and you are still learning. Did you get a late start this morning?”
“No. I was up early. I am learning so seriously because this is the last week before Shavuos. I want to prepare myself for receiving the Torah.”
“Eli, I thought we received the Torah 3500 years ago on Har Sinai.”
“We did, Shimi. On that day all of the heavens opened up, and Hashem revealed all of the spiritual worlds and all of the wisdom of the Torah to Moshe Rabbeinu and the Jewish people. That day became infused with holiness and a *hashpah* (spiritual endowment) for receiving Torah wisdom. That holiness still exists today. If we prepare ourselves properly, we can receive the same Torah that they did back then, 3500 years ago.”
“But I still don’t understand, Eli. We have the Torah. We study the Tanach, the Mishna, the Gemora, and the Halacha. What is left to receive?”
“We have so much, Shimi. But we’ve lost even more. The Ramban explains in his introduction to Sefer Bereshis that the Written Torah contains all of the knowledge of the universe.”
“How is that?”
“If we knew how to properly read and understand all of the letters, the crowns, the thickness of each part of each letter, and the spaces in between them, we would see amazing things. We would know the entire history of the world. We would know the deepest secrets of science and nature. We would know the nature of all of the spiritual worlds. All of this and more is contained in the Torah.”
“Wow. That is truly awesome. How can we understand the Torah so well?”
“We have to prepare ourselves. If we are on the spiritual level of the Har Sinai generation, then we will see what they saw. We will understand what they did.”
“Now I see why you are learning so seriously, Eli. You want to prepare yourself. You want to receive the whole Torah. You want to know everything.”

*Kinderlach . . .
Imagine knowing everything. Knowing every Gemora, every Halacha. Understanding everything that is happening. Knowing all of history, science, medicine, music, and every subject. It is all there in the Torah. We just have to learn how to read it. Shavuos is the day for that. We just have to prepare ourselves. Show Hashem how much you love and want His Torah. Then He will give it to you. Hashem gives Torah to those who want it.*

New! New!

“Ookay Aharon, let’s begin learning.
Eilu metzios shelo. Vi’eilu chayav li’hachriz.” (Bava Metziah 21a).
“You seem pretty excited about this Gemora, Yossie.”
“I am, Aharon. How can you tell?”
“You’re smiling, your voice is happy, and you’re singing the words!”
“You’re right. I’ll tell you something, Aharon. This Gemora is great. I love it.”
“Can I ask you something, Yossie?”
“Sure.”
“How many times have you learned this Gemora before.”
“Hmmm. Let me think a minute ... At least twenty times; maybe more.”
“Twenty times!?”
“At least.”
“And you are still excited about it? What’s your secret? How are you so motivated to learn a Gemora that you’ve already learned twenty times?”
“You know Aharon, the Keli Yakar has a wonderful Devar Torah on this subject. This week is Shavuos, the Holy Day that celebrates the giving of the Torah on Har Sinai. There was a special *korbon* (sacrifice) brought on Shavuos, which was not brought any other day of the year – the *Mincha Chadasha* (New Grain Offering).”
“Why was it called ‘Mincha Chadasha’ Yossie?”
“The Keli Yakar explains that the name is a hint that the Torah should always be new to us; as if we received it today on Har Sinai.”
“You’re right, that is a beautiful Devar Torah. However, the Torah is really 3500 years old. Besides that, you already learned it twenty times. How can you see it as new?”
“You are 100% right, Aharon. It is not simple. Truthfully, no two learning sessions are identical. No matter how many times you have gone over a Gemora, you learn something new each time: a new insight, a new way of looking at the *sugya* (subject), a new *kasha* (question), a new *teretz* (answer).”
“How does it happen, Yossie? Automatically?”
“No, Aharon. You have to work at it. You have to approach each Gemora with a fresh attitude.”
“That’s what I’m asking you. How do you do that?”
“Just think about it. Each time you learn it, you know it better. The better you know it, the more you understand. The Torah becomes sweeter and sweeter as your understanding deepens. You appreciate the wisdom and depth of the Divine Knowledge that Hashem has given to us.”
“Wow. That is impressive. You can’t get that from just one time through.”
“Not at all. You have to keep going over it. Okay, let’s begin.”
“Yossie, I’m ready. I even have a new tune for this new Gemora. *Eilu metzios*

shelo. Vi’eilu chayav li’hachriz.”
“Aharon, you’re singing is music to my ears.”

*Kinderlach . . .
On Shavuos we learn the whole night. Think of how many times you can go over the Gemora. Each time it gets sweeter and sweeter. Each time a chiddush (new Torah thought). Work at it. Make that Torah new. Who knows? Maybe you will merit to offer the Mincha Chadasha in the Beis HaMikdash!*

Equal Opportunity

The sons of Levi were Gershon, Kehas, and Merari. Their families had the honor of carrying the various parts of the *Mishkan* during the travels in the desert. The census of these three sons and their families began in last week’s parsha with the counting of Kehas’ family. Gershon was the *bechor* (firstborn). Why was Kehas’ family counted first, and the older brother Gerson’s family counted second? The Keli Yakar answers this question by explaining the importance of honoring the Torah. The *Aron Kodesh* (Holy Ark) and the holy vessels were given to Kehas and his family to carry. These were the holiest vessels and therefore the job of carrying them was the most prestigious. Kehas was counted first because they carried the Aron, which contained the Torah. One must give proper honor to the Torah and those who learn it. If Gershon was counted first, one could mistakenly think that the honor of *bechora* (firstborn) is more important than the honor of Torah.

This answer raises another question. Why was the most prestigious job given to Kehas, and not his older brother Gershon? The Keli Yakar explains that this was done to show that the crown of Torah is free for all to take. If it were given to the *bechor*, he might think that he received it because he was older. Age has nothing to do with Torah. The crown of Torah is more precious than the crown of *Kehuna* (priesthood) or *Malchus* (Kingship). Those crowns are inherited, yet the crown of Torah is free for all to take.

*Kinderlach . . .
Honoring Torah and those who learn it is very important. We must stand up for our Rebbeim, and speak with them in a most respectful way. We must listen to what they say, and follow their halachic rulings. That great honor that is given to Talmidei Chachomim can be ours. It is not passed on from father to son. It is not dependent on wealth or political power. It is free for anyone to take. There is just one catch. You have to work for it. This Shavuos night take a big step towards greatness. Claim the crown of Torah for yourself.*

הגדרת לבנר

פרשת נשא

הזדמנות שוה

בני לוי היו גרשון, קהת ומררי. הם זכו בכבוד לשאת את חלקי המשכן השונים במסע במדבר. המנין של שלושת בני לוי ומשפחותיהם, החל בפרשת השבוע שעבר, בה נמנתה משפחת קהת ראשונה. גרשון היה הבן הבכור. מדוע נמנתה משפחת קהת ראשונה ומשפחת גרשון הבכור שניה? הכלי יקר עונה על שאלה זו ומסביר את חשיבותו של כבוד התורה. הארון וכלי המשכן הקדושים נמסרו למשפחת קהת לשאתם. אלה היו הכלים הקדושים ביותר ולכן נשיאתם נחשבה לעבודה היוקרתית ביותר. משפחת קהת נמנו ראשונים משום שהם נשאו את הארון שהכיל את התורה. כל אדם חייב לתת את הכבוד הראוי לתורה ולא להלומדים אותה. אילו היתה משפחת גרשון נמנית תחילה, עלולים היו לטעות ולחשוב שכבוד הבכורה חשוב יותר מכבוד התורה.

תשובה זו מעוררת שאלה נוספת. מדוע נמסרה העבודה היוקרתית ביותר לקהת ולא לאחיו הגדול גרשון? הכלי יקר מסביר שזה נעשה כדי להראות שכתר תורה הוא הפקר לכל וכולם יכולים לזכות בו. אליו היה ניתן לבכור היה עלול לטעות ולחשוב שקבל אותו משום שהוא הגדול יותר. אין חשיבות לגיל לענין התורה. כתר תורה חשוב יותר מכתר כהונה ומכתר מלכות. כתריו אלו (כהונה ומלכות) עוברים בירושה, אולם בכתר תורה יכולים לזכות כולם.

ילדים יקרים...
חשוב מאד לכבד את התורה ואת לומדיה. עלינו לעמוד לכבוד רבותינו ולדבר אליהם בכבוד רב. אנחנו חייבים להשמע לדבריהם ולפעול על פי פסקי ההלכה שלהם. הכבוד הגדול הניתן לתלמידי החכמים יכול ליפול גם בחלקנו. אין הוא עובר בירושה מאב לבן, ואין הוא תלוי בעושר או בכח פוליטי. הוא הפקר לכל. יש רק עיכוב אחד. חייבים לעבוד קשה כדי להשיג אותו. בליל שבועות זה, צעדו צעד גדול לקראת גדלות בתורה, ונסו לזכות בכתר התורה לעצמכם.

ילדים יקרים...
תארו לעצמכם שהייתם יודעים הכל: את כל הגמרא, את כל ההלכות. להבין כל מה שקורה. לדעת את כל ההיסטוריה, המדע, הרפואה, המוסיקה וכל מקצוע ומקצוע. הכל נמצא בתורה, ואנו רק צריכים ללמוד כיצד לקרוא אותה. חג השבועות הוא היום המיועד לכך, וכל שעלינו לעשות הוא להתכונן: להראות לה' כמה שאנו אוהבים את תורתו ורוצים בה. ואז הוא יתן לנו אותה. ה' נותן את התורה לאלה שרוצים בה.

חדש! חדש!

"טוב, אהרן. בוא נתחיל ללמוד. 'אלו מציאות שלו, ואלו חייב להכריז'. (בבא מציעא כ"א)"
"נראה לי שאתה מתרגש מאוד מהגמרא הזאת, יוסי."
"אכן כן. איך אתה יודע?"
"אתה מחייך, אני שומע את השמחה בקולך, ואתה שר את המלים!"
"אתה צודק. אגיד לך משהו, אהרן. הגמרא הזאת נהדרת. אני אוהב אותה."
"יוסי, אני יכול לשאול אותך משהו?"
"ודאי."

"כמה פעמים כבר למדת את הגמרא הזאת?"
"תן לי לחשוב רגע... לפחות עשרים פעם, אולי יותר."
"עשרים פעם?!"
"לפחות."
"ואתה עדיין מתרגש כשאתה קורא אותה? מה הסוד שלך? איך אתה כל כך שמח ללמוד גמרא שלמדת כבר עשרים פעם?"
"אתה יודע, אהרן. הכלי יקר זצ"ל אומר דבר תורה נהדר בנושא זה. השבוע יהיה חג השבועות, החג שבו מציינים את יום קבלת התורה בהר סיני. יש מנחה מיוחדת שמביאים בחג השבועות, ורק בו - המנחה חדשה, שמביאים מהתבואה החדשה."
"מדוע היא מכונה 'מנחה חדשה'?"

"הכלי יקר מסביר שבשם יש רמז לכך שהתורה צריכה להיות תמיד חדשה לנו, כאילו קיבלנו אותה היום בהר סיני."
"אכן, יוסי, זהו דבר תורה יפה. אך התורה היא באמת בת 3,500 שנה. וחוץ מזה, כבר למדת את הגמרא הזאת עשרים פעם. איך אתה יכול לראות אותה כחדשה?"

"אתה צודק במאה אחוז, אהרן. אין זה פשוט כלל. האמת היא, שאין שני 'סדרים' שהם אותו הדבר. אין זה משנה כמה פעמים עברת על גמרא מסוימת - בכל פעם תמצא משהו חדש: הבנה חדשה, ראייה חדשה של הסוגיא, קושיא חדשה, תירוץ חדש."
"איך זה קורה, יוסי? כמה מעצמתי?"
"לא, אהרן. צריך לעבוד על זה. צריך לגשת לכל גמרא בגישה מחדשת."
"זה מה שאני רוצה לדעת. איך עושים את זה?"

"צריך רק לחשוב על זה. כל פעם שאתה לומד את העניין, אתה יודע אותו טוב יותר. וככל שאתה יודע אותו טוב יותר, אתה מבין אותו טוב יותר. התורה הולכת ונעשית מתוקה יותר ויותר, ככל שאתה מעמיק את הבנתך. אתה מעריך את החכמה ואת העומק של התורה האלוקית שה' נתן לנו."
"זה ממש מרשים. אי אפשר להגיע להערכה כזו מלימוד של פעם אחת."
"ודאי שלא. צריך לעבור על הסוגיא שוב ושוב. טוב, בוא נתחיל."
"אני מוכן, יוסי. יש לי אפילו מנגינה חדשה בשביל הגמרא החדשה הזו. 'אלו מציאות שלו, ואלו חייב להכריז...!'"

ילדים יקרים...
בשבועות אנו לומדים כל הלילה. חישבו כמה פעמים אפשר לעבור על הגמרא. בכל פעם היא נעשית מתוקה יותר ויותר. בכל פעם מחדשים משהו. עבדו על כך. דאגו לכך שהתורה תהיה חדשה בכל פעם. מי יודע? אולי תכזבו להגיש את המנחה החדשה בבית המקדש!

לדעת הכל

"אלי, רוצה לבוא לשחק?"
"לא כרגע, שימי. אני לומד תורה."
"אתה ממש בחור רציני. כבר שבע בערב, ואתה עדיין לומד. קמת מאוחר הבוקר?"
"לא, דווקא קמתי מוקדם. אני לומד ברצינות כי זה השבוע האחרון לפני חג השבועות. אני רוצה להכין את עצמי לקבלת התורה."
"אבל אלי, קיבלנו את התורה כבר לפני 3,500 שנה בהר סיני."
"נכון, קיבלנו אז את התורה. באותו יום השמיים נפתחו, וה' חשף בפני משה רבינו ועם ישראל את כל העולמות הרוחניים ואת כל החכמה העצומה שבתורה. היום קיבל קדושה והשפעה לקבלת חכמת התורה. קדושה זו קיימת גם היום. אם נכין את עצמנו כראוי, נקבל את אותה התורה שהם קיבלו אז, לפני 3,500 שנה."
"אבל אינני מבין, אלי. יש לנו תורה. אנו לומדים מקרא, משנה, גמרא והלכה. מה עוד צריך לקבל?"
"יש לנו תורה עצומה, שימי, אך איבדנו חלק עוד יותר גדול ממנה. הרמב"ן מסביר בהקדמתו לספר בראשית שהתורה שבכתב כוללת בתוכה את כל הידע שביקום."
"איך?"

"אם היינו יודעים לקרוא ולהבין נכון את כל האותיות, הכתרים, עובי כל אות, והרווחים שבין האותיות, היינו מגלים דברים נפלאים. היינו יודעים את תולדות כל העולם כולו. היינו יודעים את הסודות הכמוסים ביותר של הבריאה. היינו מבינים את הטבע של כל העולמות הרוחניים. כל זה - ועוד - נמצא בתורה."
"זה מדהים. כיצד נוכל להגיע להבנה כזאת של התורה?"
"אנו צריכים להכין את עצמנו. אם נגיע לדרגה הרוחנית של דור מתן תורה, נוכל לראות את מה שהם ראו ולהבין את מה שהם הבינו."
"כעת אני מבין מדוע אתה לומד כל כך ברצינות, אלי. אתה רוצה להכין את עצמך. אתה רוצה לקבל את התורה כולה. אתה רוצה לדעת הכל."